

1927-07-22

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen ses på poststemplet

General comment:

Alhed Larsen døde en måned efter, at brevet blev skrevet. På dødsattesten er angivet australsk sovesyge som dødsårsag.

"paa Elevtogt": Ellen Sawyer kørte ud i folks hjem og underviste i klaverspil.

"en god periode med Agraren":

Adolph Larsen (Agraren) var kvartalsdranker.

Sender's location:

Kerteminde

Recipient's location:

Hareskov Station

Mentioned people:

Victor Bøttern

Ina Goldschmidt

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Gudrun Larsen

Henning Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Janna Schou

Hempel Syberg

- Weirsøe

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv. Johanne C. Larsen til Astrid W,

1927-07-22, 2416

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Indleveret af Pernille Marryat, Astrid Goldschmidts barnebarn

TRANSCRIPTION

[På forsiden af kuerten:]

Fru Astrid Warberg

att. Fru Weirsøe

Villabyen

Hareskov St.

Sjælland

[På forsiden af kuerten med en anden håndskrift:]

juli 1927

Om Bé's sygdom

19-4-2000.

Bibbe W.P.

[På kuvertens bagside:]

JWarberg Larsen

Kjerteminde

[I brevet]

Flest Hilsner faar du selv lille kære Dis fra Din Junge.

Dette er skrevet i Hast og bliver ikke læst igennem

Kæreste lille Dis!

Tak for Dit Brev i Forgaars! Det var kedeligt jeg ikke fik skrevet i Gaar, det var paa min Dagsorden, sat som en smuk No 1, men saa fik vi fremmede derom senere. Men mon du dog var klar over at siden jeg havde Brev fra dig havde jeg skrevet baade Brev (et lille) og Kort til Dig att. Fru Weirsøe? det dulmer jo altid lidt paa Skriveenergien, naar man mener at det er den anden som "skylder". Siden jeg sidst skrev – det var Kortet om en Bedring – har vi atter haft Tilbagefald, men nu igen en absolut Bedring, selv om den er saa aldeles minimal saa er det dog Bedring; Hjærtet har det rigtig godt, men det værste er et fuldkommen nervøst Sammenbrud, hun har ikke spor af Kræfter, kan ikke rejse sig op i Sengen – - værst er dog hendes Sindstilstand, hun er saa deprimeret det lille Skind at det er tæt op til Sindssyge; kan slet ingen Ting huske, kan ikke forme Ordene rigtig, vi maa stadig hjælpe hende ved at supplere. Hun er rigtignok dybt nede, stakkels Be; hun fik jo en Sygeplejerske, men Alhed hader hende og kan ikke tale om andet end om "hendes" Ondskab mod Alhed; det er jo saa oplagt sygt. Jeg har lige nu været derovre til Kaffe – mindre end ½ Time lød Parolen og det er i Dag en Uge siden jeg saa hende sidst, der maa spares paa hendes uendelig faa Kræfter. Christine kommer der næsten heller ikke; Chr. er nu selv saa nervøs saa hun daarlig kan udholde alle Klagerne over Sygeplejersken. Samme er forøvrigt ikke hvad vi kalder et dannet Menneske og har jo ikke Smidighed eller Overlegenhed nok til en

saa vanskelig Pleje. Men trods alt: Fremgang er der selv om den er næsten usynlig.

Hvor jeg glæder mig over at du har saa god en Ferie og havde saadan et godt Besøg af Tutte, ja Tutte kan jo være – jeg mener er jo vældig sød, mit sidste Samvær med hende var til Onkel Sybergs Fødselsdag hvor hun jo begyndte Turen her hos os. - Elle har været lidt daarlig af Tandbyld og Øjne (Bygkorn) med Feber, men i Dag er hun da vist paa Elevtoget; Elle er jo tapper. Nu haaber jeg da ikke at det har spoleret noget ved din Ferie at jeg ikke har skrevet – å jeg fortryder det saadan! men kender du ikke at nogle Tider kan forløbe saa underlig spejede saa man ikke holder Rede paa Dagene der gaar. Vi er da a ["a" overstreget] ellers i en udm. god Periode med Agraren, men det med Alhed sætter vor Livsvirksomhed saa underlig ned.

Jeg kan godt forstaa, søde Dis, at du ikke tager op til Sjums, det vil dog vist være det bedste for jeres Forhold at du – som du altsaa gør – holder dig lidt tilbage Hvad i Alverden er der dog kommen i Vejen, det er dog saa forfærdelig unaturligt som lille Sjumse behandler dig, kan det ikke være paa Grund af hendes "Tilstand"? jeg er forfærdelig ked af det for dig, for selv om du ikke skriver meget om det, kan jeg jo forstaa, hvor det maa pine dig. Det er slemt slemt, naar der er noget i Vejen med Børnene. –

De Fremmede i gaar var Klaks Gudrun og Henning som kom i deres Bil for at tale med Bøttern om at faa Henning paa hans Kontor; det lykkedes, han blev antaget til 1st September og jeg søger nu Ophold til ham.

De var saa rørt og det var saa morsomt og vellykket at have dem; de var til Eftermiddagskaffe, Aftensmad og Aftenkaffe og det hele forløb saa festligt; Puf og Lysse var her til Aftensmad, Christine vilde først komme senere, da de ikke alle vilde gaa paa en Gang før hun var lagt til Ro.

Klaks har været syg i Foråret og var kommen til at se saa gammel ud, han slider vist saa meget i det. Jeg tror ikke din Hilsen kan have gjort Alhed andet end godt, men hun maa ikke en Gang læse sine Breve selv. Hun bliver holdt strængt det Skind, men det er jo nødvendigt. – Se nu om du kan tilgive mig mit Smøleri; mon jeg nogen Sinde forbedrer mg? Hils Fru Weirsø og lille Nus [brevet afsluttes øverst side 1]

Høst Hiloneer paa du selv till
Kærlig fra din fure.

Dette er skrevet i Hast og
blive ikke

Kæreste lille Ole! ^{lat ingen}

Tak for dit Brev i Forgaaen!
Det var kedelig i ikke fik skrevet
i Gaar, det var paa min Dags-
orden, sad saa en smuk No. 1,
men saa fik vi fremme
derom senere. Men man du
dog, var klar over at siden j.
haardt Brev fra dig haardt j.
skrevet haardt Brev (et lille)
og Kort til dig. Ar. Fri Weerskaer
det deler j. altid lidt paa
Skriveenergien, naar man
mener at det er den anden,
som "skylder". Siden j. sidst
skrev - det var kortet om en
Bedring - har vi atter haft
Tilbagefael, men nu igen
en absolut Bedring, selv om
den er saa aldeles minimal
saa er det dog Bedring; Hjertet
har det rigtig godt, men det vaerst
er et fuldkommen nervost
Sammenbrud, men har ikke
Spor af Kræfter, kan ikke rejse sig

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

op i Sengen - - vist er dog, hede
Sindstilstand, hvem er saa den
postimeret det lille Skint at det
er fat op til Sind syge; kan
det ingen Ting hende, kan ikke
komme sig selv rigtig, vi maa
stadi; hjælp hende, net at
stykke. Stem er rigtig nok
lyst med stakkel. De; hi
fik jo en Sygeplejerske, men
aldrig hader hende og kan
ikke tale om andet end
om "hendes" Rindokal med
aldrig; det er jo saa glat
sygt. Jo kan lige nu vedet
derovre til Kaffe - murede
end i sine "Lil' Paralen" og
det er i sig en lig silet og
saa hende sidst; der maa
spares paa hende hende
paa Kaffet. Christine Kavin
den næsten heller ikke; bli
er muelig saa selv saa hende
daar; kan udlaede alle
Klaerne med Sygeplejersken
Sammene er fagrigt ikke lval
vi kalder et danned Menneske
og kan jo ikke Sindi; helt alle
Overlegenhet nok til en saa
vanskel; Pleje. Men hvad det
Fremgang, er det sel om den er
næsten usynlig.

Hva; glade mig; are. at
du kan saa godt en Ferie og hader
saadan et godt Besog af Tutte,
ja Tutte kan jo vare og mende er
jo vaed; sidst med sidste Samme
net hende var til Ankel Syge,
Tidligere, hvor hun jo hende
Turen bli for os. - alle kan
naet lidt daad; af Tandstogel
og Sjone (Byggekorn) med Felter, men
i sig er hende da net paa 2 lev -
taet; alle er jo tappe. Nu hader
jo da ikke at det kan spaltet
jo noget med din Ferie al; ikke
kan skues - a; fortryder det
saadan! men hende der
ikke at maade Filer kan for -
lader saa hende; spejdede
saa man ikke holder Rede
paa Sjone der gaar. Vi er dog
eller i en anden god Ferie
med Agrar, men det med
aldrig satte os divers virksom -
hed saa hende; net.

Jo kan godt forstaa; sidst, at
du ikke tager op til Spinn, det
er dog vist vare det bedste for
fers Forhaed at du - som du
alstaa jo - holder di; lidt tilly
Hvad i Almindelighed er der dog hende
i Vejen, det er dog saa forfardig
uanset; det kan lidt hende
behandlet di; kan det ikke vare
paa Gætes af hende "Tilstand"?

J er forfæddet; ket af det for di,
for selv an du ikke skrive meget
andret, kan j jo forstå, hvad det
maa pine di. Det er slemt
slemt, naa der er noget i Ujen
med Bønnen.

De fremmit i Gaar var Klak
Gredning og Skermin, som kom
i deres Bil for at tale med Bøttem
an at paa Skermin paa hans
Kontor; det lykkedes, han blev
antaget til 1st September og
j saae mit Ophold til ham.

De var saa sige og det var
saa morsomt og vellykket at
have dem; de var til Efter-
middagskaffe, Aftensmat og
Aftenskaffe og det hele forløb
saa festligt. Puf og dykke var
her til Aftensmat, Christian
vilde først komme senere, da
de ikke alle vilde gaa paa en
Gang for hin var lagt til Ro.

Klak har været syg i Foråret
og var kommen til at se saa
gammel ud, han slider vist
saa meget i det. J tror ikke
din Hilsen kan have gjort
allud andet end godt, men
hin maa ikke en Gang læse
sine Breve selv. Him bliver
haelt studegt det skint, men
det er jo nødvendigt. - Se nu
an du kan tilgive mig mit
Smaleri. maaske nogen Lunde
forluder mig? Hils Fru Wessia og hils hin